KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) 2020/658

(2020. gada 15. maijs),

ar kuru pēc starpposma pārskatīšanas, kas veikta saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/1037 19. panta 4. punktu, groza Īstenošanas regulu (ES) 2015/309, ar kuru uzliek galīgo kompensācijas maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu konkrētu Turcijas izcelsmes varavīksnes foreļu importam

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/1037 (2016. gada 8. jūnijs) par aizsardzību pret subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis ([1]) ("pamatregula"), un jo īpaši tās 19. pantu,

tā kā:

1. PROCEDŪRA

1.1. Iepriekšējās izmeklēšanas un spēkā esošie pasākumi

(1) Ar Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2015/309 ([2]) ("sākotnējā regula") Komisija uzlika galīgos kompensācijas maksājumus konkrētu Turcijas izcelsmes varavīksnes foreļu importam ("spēkā esošie pasākumi"). Maksājumi bija robežās no 6,9 % līdz 9,5 %.

(2) Pēc daļējas starpposma pārskatīšanas attiecībā uz visu ražotāju eksportētāju subsidēšanu Komisija 2018. gada 4. jūnijā nolēma saglabāt sākotnēji noteiktos pasākumus (Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2018/823 ([3])). Tā konstatēja, ka grozījumi Turcijas tiesību aktos par subsīdijām foreļu ražotājiem, uz kuriem attiecās pārskatīšana, neattaisno visiem Turcijas foreļu ražotājiem noteikto kompensācijas maksājumu pārskatīšanu. Tomēr tika novērots, ka tiesību aktu grozījumu ietekme atšķirās atsevišķu uzņēmumu līmenī un bija atkarīga no katra uzņēmuma konkrētās situācijas ([4]).

1.2. Pieprasījums veikt daļēju starpposma pārskatīšanu

(3) 2018. gada 5. jūnijā viens no Turcijas ražotājiem eksportētājiem *BAFA Su Ürünleri Yavru Üretim Merkezi Sanayi Ticaret AŞ*, kas ietilpst *Kiliç Group* ("pieprasījuma iesniedzējs"), iesniedza pieprasījumu veikt daļēju starpposma pārskatīšanu, kura attiektos tikai uz subsidēšanas pārbaudi, ciktāl tā attiecas uz šo uzņēmumu.

(4) Pieprasījuma iesniedzējs apgalvoja, ka attiecībā uz šo uzņēmumu Turcijā ir mainījušies tie subsidēšanas apstākļi, uz kuriem bija balstīti spēkā esošie pasākumi, un ka izmaiņas attiecībā uz pieprasījuma iesniedzēju ir ilglaicīgas.

1.3. Daļējas starpposma pārskatīšanas sākšana

(5) Pēc dalībvalstu informēšanas konstatējusi, ka pastāv pietiekami pierādījumi daļējas starpposma pārskatīšanas sākšanai, Komisija 2019. gada 22. maijā ar paziņojumu, kas publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ([5]) ("paziņojums par procedūras sākšanu"), sāka daļēju starpposma pārskatīšanu atbilstoši pamatregulas 19. panta 1. punktam, kura attiecas vienīgi uz subsidēšanu, ciktāl tā skar pieprasījuma iesniedzēju.

([1]) OV L 176, 30.6.2016., 55. lpp.

([2]) Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2015/309 (2015. gada 26. februāris), ar kuru uzliek galīgo kompensācijas maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas uzlikts konkrētu Turcijas izcelsmes varavīksnes foreļu importam (OV L 56, 27.2.2015., 12. lpp.).

([3]) Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2018/823 (2018. gada 4. jūnijs), ar ko izbeidz konkrētu Turcijas Republikas izcelsmes varavīksnes foreļu importam noteikto kompensācijas pasākumu daļējo starpposma pārskatīšanu (OV L 139, 5.6.2018., 14. lpp.).

([4]) Īstenošanas regulas (ES) 2018/823 49. apsvērums.

([5]) Paziņojums par konkrētu Turcijas Republikas izcelsmes varavīksnes foreļu importam piemērojamo kompensācijas pasākumu daļējas starpposma pārskatīšanas sākšanu (OV C 176, 22.5.2019., 24. lpp.).

1.4. **Pārskatīšanas izmeklēšanas periods**

(6) Pārskatīšanas izmeklēšanas periods ("PIP") attiecās uz laikposmu no 2018. gada 1. janvāra līdz 2018. gada 31. decembrim.

1.5. **Ieinteresētās personas**

(7) Paziņojumā par procedūras sākšanu Komisija aicināja pieteikties ieinteresētās personas, kuras vēlas piedalīties izmeklēšanā. Turklāt tā konkrēti informēja pieprasījuma iesniedzēju, Savienības ražošanas nozari (ražotāju asociāciju) un Turcijas iestādes par daļējas starpposma pārskatīšanas sākšanu.

(8) Ieinteresētajām personām tika dota iespēja paziņojumā par procedūras sākšanu noteiktajā termiņā rakstiski darīt zināmu savu viedokli un pieprasīt uzklausīšanu.

(9) Ar iesniegumu klajā nāca Dānijas Akvakultūras asociācija (ražotāju asociācija, kas pārstāvēja sūdzības iesniedzēju sākotnējā izmeklēšanā) ("*DAO*"). Tā uzskatīja, ka Turcijas iestāžu veiktos tiesiskā regulējuma grozījumus nevar uzskatīt par ilglaicīgiem un ka foreļu ražotājiem, tostarp pieprasījuma iesniedzējam, piešķirto subsīdiju apjoms joprojām ir liels. Tā arī uzskatīja, ka pieprasījuma iesniedzējs nevar pieprasīt Komisijai pārskatīt tā subsīdijas likmi, pamatojoties tikai uz Turcijas liras vērtības samazināšanos, un ka Komisijai būtu jāņem vērā citas foreļu ražotājiem paredzētas subsīdiju shēmas, ko pieprasījuma iesniedzējs varētu izmantot. *DAO* uzskatīja, ka Komisijai būtu jāņem vērā arī citi faktori, piemēram, tas, ka Turcijas izcelsmes importa cenas bija ievērojami zemākas par Savienības cenām.

(10) Komisija atgādināja, ka starpposma pārskatīšanas pieprasījums nebija balstīts tikai uz Turcijas liras vērtības samazināšanos, kā to apgalvoja *DAO*. Drīzāk pārskatīšanas pieprasījuma galvenais iemesls bija apgalvojums, ka pēc tiesību aktu grozījumiem Turcijā 2016. gadā subsidēšanas līmenis attiecībā uz pieprasījuma iesniedzēju samazinājās. Otrkārt, tā arī norādīja, ka pārskatīšana attiecās tikai uz subsidēšanas līmeņa novērtējumu, ciktāl tas skar pieprasījuma iesniedzēju. Šī pārskatīšana neattiecās uz cenu starpības līmeni (kas saistīts ar Savienības ražošanas nozarei nodarītā kaitējuma novērtējumu). Attiecīgi Komisija turpmāk 30.–57. apsvērumā izvērtēja subsidēšanas līmeni attiecībā uz pieprasījuma iesniedzēju, kā arī izmaiņu ilglaicīgo raksturu.

(11) Pēc informācijas izpaušanas un papildu informācijas izpaušanas *DAO* atkārtoti pauda viedokli, ka valūtas svārstības nevar uzskatīt par ilglaicīgām izmaiņām un ka Komisijai būtu vajadzējis ņemt vērā to, cik lielā mērā vērtības samazinājums veicināja subsidēšanas līmeņa attīstību.

(12) Komisija piekrita, ka Turcijas valūtas maiņas kurss ir svārstījies kopš sākotnējās izmeklēšanas un ka valūtas maiņas kursa svārstības kā tādas nevar uzskatīt par ilglaicīgām izmaiņām. Tomēr tā nepiekrita *DAO*, ka tai būtu vajadzējis sākotnējās izmeklēšanas valūtas kursu uzskatīt par "atskaites vērtību", kuru ņemt vērā, lai novērtētu kursa svārstību ietekmi uz subsidēšanas apjoma aprēķinu. Lai gan valūtas kursa svārstības neizbēgami ietekmē pieprasījuma iesniedzēja jaunās subsīdijas aprēķinu, pārrēķina iemesls ir 2016. gada tiesību aktu grozījumu ietekme uz pieprasījuma iesniedzēju. Tādēļ Komisija apgalvojumu noraidīja.

1.6. **Anketa un pārbaudes apmeklējums**

(13) Komisija pieprasīja un pārbaudīja visu informāciju, ko tā uzskatīja par vajadzīgu, lai novērtētu to, kā pieprasījuma iesniedzēju ietekmē juridiskie grozījumi tiešo subsīdiju shēmas īstenošanā.

(14) Komisija nosūtīja anketu pieprasījuma iesniedzējam (tostarp saistītajiem uzņēmumiem) un Turcijas iestādēm. Pilnīgas atbildes uz anketas jautājumiem tika saņemtas no visām minētajām personām. Komisija pārbaudīja atbildēs uz anketas jautājumiem sniegto informāciju pieprasījuma iesniedzēja telpās.

1.7. **Informācijas izpaušana**

(15) Komisija 2020. gada 27. februārī informēja visas ieinteresētās personas par būtiskajiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata tā gatavojas ierosināt grozīt pieprasījuma iesniedzējam piemērojamo maksājuma likmi. Ieinteresētajām personām tika dota iespēja sniegt piezīmes līdz 2020. gada 12. martam un pieprasīt, lai tās uzklausītu Komisija un/vai tirdzniecības procedūru uzklausīšanas amatpersona. Komisija izvērtēja ieinteresēto personu piezīmes un attiecīgā gadījumā ņēma tās vērā. Pēc informācijas izpaušanas Komisija 2020. gada 12. martā rīkoja pieprasījuma iesniedzēja uzklausīšanu.

(16) Izvērtējusi piezīmes, ko personas iesniedza pēc informācijas izpaušanas, Komisija 2020. gada 3. aprīlī izpauda papildu informāciju. Tā informēja visas ieinteresētās personas par nodomu grozīt sākotnējā vispārējā informācijas izpaušanas dokumentā pieprasījuma iesniedzējam ierosināto maksājuma likmi. Ieinteresētajām personām tika dota iespēja sniegt piezīmes par jaunajiem iesniegtajiem faktiem un apsvērumiem līdz 2020. gada 8. aprīlim un pieprasīt, lai tās uzklausītu Komisija un/vai tirdzniecības procedūru uzklausīšanas amatpersona. Komisija izvērtēja jaunās ieinteresēto personu sniegtās piezīmes un attiecīgā gadījumā ņēma tās vērā.

2. PĀRSKATĀMAIS RAŽOJUMS UN LĪDZĪGAIS RAŽOJUMS

2.1. Pārskatāmais ražojums

(17) Pārskatāmais ražojums ir šādas varavīksnes foreles (*Oncorhynchus mykiss*):

— dzīvas, kas katra sver 1,2 kg vai mazāk, vai

— svaigas, dzesinātas, saldētas un/vai kūpinātas,

— veselas (ar galvu), ar žaunām vai bez tām, ķidātas vai neķidātas, kas katra sver 1,2 kg vai mazāk, vai

— bez galvas, ar žaunām vai bez tām, ķidātas vai neķidātas, kas katra sver 1 kg vai mazāk, vai

— to filejas, kas katra sver 400 g vai mazāk,

ar izcelsmi Turcijā, patlaban klasificētas ar KN kodiem ex 0301 91 90, ex 0302 11 80, ex 0303 14 90, ex 0304 42 90, ex 0304 82 90 un ex 0305 43 00 (*TARIC* kodi 0301 91 90 11, 0302 11 80 11, 0303 14 90 11, 0304 42 90 10, 0304 82 90 10 un 0305 43 00 11) ("pārskatāmais ražojums").

(18) Tāpat kā sākotnējā izmeklēšanā Komisija secināja, ka Savienībā ražotie ražojumi un Turcijā ražotie ražojumi ir līdzīgi ražojumi pamatregulas 2. panta c) punkta nozīmē.

3. IZMEKLĒŠANAS REZULTĀTI

3.1. Sākotnējā izmeklēšana

(19) Subsīdijas foreļu ražošanai Turcijā tiek reglamentētas ar dekrētu, ko Turcijas valdība pieņem katru gadu. Dekrēts paredz akvakultūras ražošanai Turcijā piemērojamos pamatnosacījumus un subsīdiju apjomus. Procedūras un principi attiecībā uz dekrēta īstenošanu pēc tam tiek noteikti paziņojumos, kurus katru gadu izdod Pārtikas, lauksaimniecības un lopkopības ministrija.

(20) Sākotnējā izmeklēšanā subsīdijas tika piešķirtas, pamatojoties uz 2013. gada 7. marta Dekrētu Nr. 2013/4463 par lauksaimniecības subsīdijām 2013. gadā, kas 2013. gada 8. aprīlī publicēts *Oficiālajā Vēstnesī* Nr. 28612 ("2013. gada dekrēts"). Dekrēts attiecas uz 2013. gadā ražotajām forelēm.

(21) Saskaņā ar dekrētu subsīdijas tika piešķirtas visiem foreļu ražotājiem, kuriem bija derīga ražošanas licence, kas attiecas uz zivjaudzētavas vienību. Ražošanas licence varēja attiekties uz ražošanu jūrā, ūdenstilpnēs aiz dambja vai ražošanu, kas atrodas iekšzemē. Foreļu ražotājam varēja būt vairākas ražošanas licences (zivjaudzētavas vienības), kas atrodas vienā un tajā pašā ūdenstilpnē aiz dambja vai vienā un tajā pašā apgabalā jūrā.

(22) Par katru šo licenci bija tiesības saņemt subsīdijas ražošanai līdz šādām robežvērtībām: 0,65 Turcijas liras ("TL") par kilogramu foreļu, nepārsniedzot ražošanas apjomu 250 tonnas gadā; par ražošanas apjomu no 251 līdz 500 tonnām foreļu ražotāji saņēma pusi no šīs summas (0,325 TL/kg). Subsīdijas netika piešķirtas par ražošanas apjomu, kas pārsniedz 500 tonnas.

(23) Sākotnējās izmeklēšanas periodā pieprasījuma iesniedzējam bija 13 zivjaudzētavas vienības ("audzētavas") (tas atbilst 13 licencēm). Tas saņēma subsīdijas par 11 zivjaudzētavas vienībām.

3.2. Konstatējumi Īstenošanas regulā (ES) 2018/823

(24) Īstenošanas regulā (ES) 2018/823 Komisija novērtēja 2016. gada grozījumus tiesību aktos un to ietekmi uz foreļu ražotāju kopējo subsidēšanas līmeni Turcijā.

(25) Tā konstatēja, ka 2016. gadā subsīdijas foreļu ražotājiem tika piešķirtas, pamatojoties uz Dekrētu Nr. 2016/8791 ([6]) par 2016. gadā sniedzamo atbalstu lauksaimniecībai ("2016. gada dekrēts"). Turklāt paziņojumā Nr. 2016/33 ([7]) par akvakultūras atbalstu tika precizēti piešķiramo subsīdiju nosacījumi.

(26) Lai gan subsidēšanas apjoms TL/kg izteiksmē saglabājās 2013. gada līmenī, jauns 4.16. pants 2016. gada dekrētā izslēdza no subsidēšanas audzētavas ar licencēm, "kas atrodas vienā un tajā pašā potenciālajā ministrijas noteiktajā apgabalā, vienā un tajā pašā ūdenstilpnē aiz dambja vai reģionalizētajā ūdenstilpnē aiz dambja, kura atrodas tai pašā zonā".

(27) Saskaņā ar minēto pantu un pretēji stāvoklim sākotnējā izmeklēšanā, ja ražotājam bija vairāk nekā viena ražošanas licence (vai "zivjaudzētavas vienība") vienā un tajā pašā potenciālajā ministrijas noteiktajā jūras zonā, vienā un tajā pašā ūdenstilpnē (aiz dambja) vai vienās un tajās pašās ūdenstilpnēs, kas atrodas vienos un tajos pašos reģionos un pieder vienai un tai pašai personai vai vienam un tam pašam uzņēmumam, minētās licences vai zivjaudzētavas vienības tika uzskatītas par vienu licenci vai vienību, kura pieder šim uzņēmumam, un tiešo subsīdiju bija jāizmaksā saskaņā ar minēto interpretāciju.

(28) Tomēr Komisija secināja, ka šis ierobežojums būtiski neietekmēja kopējo nodrošinātās subsidēšanas līmeni ievērojamai daļai foreļu ražotāju visā Turcijā. Turklāt, tā kā Turcijas valdība, pamatojoties uz budžeta prognozi turpmākajiem gadiem, bija ieviesusi jaunas subsīdijas, Komisija secināja, ka subsīdiju samazinājums kopumā var būt tikai īslaicīgs un to nevar uzskatīt par ilglaicīgām izmaiņām.

(29) Tajā pašā laikā Komisija konstatēja, ka ietekme atšķīrās atsevišķu uzņēmumu līmenī atkarībā no konkrētās situācijas saistībā ar katra uzņēmuma ražošanu. Ar foreļu ražošanu Turcijā galvenokārt nodarbojas ģimenes uzņēmumi, un tā ir sadrumstalota nozare, ko galvenokārt veido mazie un vidējie uzņēmumi. Ja šiem mazajiem uzņēmumiem bija viena vai nedaudzas audzētavas vienā un tajā pašā apgabalā, licenču skaits, par kurām tie varēja saņemt subsīdijas, palika nemainīgs. Tomēr no 2016. gada uzņēmumi, kuriem bija vairāk nekā viena licence vienā un tajā pašā reģionā vai zonā saskaņā ar veco sistēmu, varēja saņemt tiešās subsīdijas tikai par vienu no tām. Tāpēc, lai gan lielāko daļu (mazo) uzņēmumu 2016. gada reforma skāra tikai daļēji vai nemaz, tādus uzņēmumus vai uzņēmumu grupas kā pieprasījuma iesniedzēju grozījumi varēja ietekmēt būtiskāk.

3.3. **Tiesību aktu grozījumu ietekme uz pieprasījuma iesniedzēju, un citas subsīdijas, ko pieprasījuma iesniedzējs saņēma pārskatīšanas izmeklēšanas periodā ("PIP")**

3.3.1. *Tiešās subsīdijas pieprasījuma iesniedzējam*

(30) 2018. gadā subsīdijas foreļu ražotājiem tika piešķirtas, pamatojoties uz Dekrētu Nr. 2018/11460 ([8]) par 2018. gadā sniedzamo atbalstu lauksaimniecībai ("2018. gada dekrēts"). Turklāt paziņojumā Nr. 2018/24 ([9]) par akvakultūras atbalstu tika precizēti piešķiramo subsīdiju nosacījumi. Kā apstiprināts sākotnējā izmeklēšanā, šie pasākumi ir kompensējamas subsīdijas (sk. Komisijas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1195/2014 ([10]) 61. un 62. apsvērumu). Komisija pārskatīja pieprasījuma iesniedzējam PIP laikā piešķirto subsidēšanas apjomu.

(31) PIP laikā (2018. gadā) pieprasījuma iesniedzējam bija 11 zivjaudzētavas vienības. Audzētavas atradās 3 dažādos reģionos. Pirms tiesību aktu grozīšanas pieteikuma iesniedzējs būtu tiesīgs saņemt subsīdijas par visām savām 11 audzētavām (sk. 22. apsvērumu). Tomēr, ņemot vērā 2016. gadā veiktos grozījumus tiesību aktos un ievērojot PIP laikā spēkā esošos tiesību aktus, tam bija tiesības saņemt subsīdijas par pārskatāmo ražojumu tikai par vienu audzētavu katrā reģionā.

([6]) Turcijas Dekrēts Nr. 2016/8791 par lauksaimniecības subsīdijām 2016. gadā, kas datēts ar 2016. gada 25. aprīli (īstenots ar atpakaļejošu spēku no 2016. gada 1. janvāra).

([7]) Paziņojums ar nosaukumu "Paziņojums par akvakultūras atbalstu" (Nr. 2016/33) par Dekrēta Nr. 2016/8791 īstenošanu *Oficiālajā Vēstnesī* tika publicēts 2016. gada 3. augustā.

([8]) Turcijas Dekrēts Nr. 2018/11460 par lauksaimniecības subsīdijām 2018. gadā, kas datēts ar 2018. gada 2. februāri (īstenots ar atpakaļejošu spēku no 2018. gada 1. janvāra).

([9]) Paziņojums ar nosaukumu "Paziņojums par akvakultūras atbalstu" (Nr. 2018/24) par Dekrēta Nr. 2018/11460 īstenošanu *Oficiālajā Vēstnesī* tika publicēts otrdiena, 2018. gada 29. maijs.

([10]) Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 1195/2014 (2014. gada 29. oktobris), ar ko konkrētu Turcijas izcelsmes varavīksnes foreļu importam uzliek pagaidu kompensācijas maksājumu (OV L 319, 6.11.2014., 1. lpp.).

(32) Tādējādi PIP laikā pieprasījuma iesniedzējs saņēma subsīdijas tikai par 2 no savām 11 audzētavām ([11]), nepārsniedzot turpmāk 2018. gada dekrētā minētās robežas (salīdzinājumā ar 11 audzētavām, par ko tas būtu tiesīgs saņemt subsīdijas saskaņā ar tiesību aktiem, kuri bija spēkā pirms 2016. gada).

(33) PIP laikā subsīdiju apjoms bija šāds: ražošanas apjomam līdz 250 tonnām subsīdija tika noteikta 0,75 TL/kg; no 250 līdz 500 tonnām subsīdija tika noteikta 0,375 TL/kg apmērā, bet subsīdijas netika piešķirtas par ražošanu, kas pārsniedz 500 tonnas ([12]).

(34) Ievērojot to pašu metodi, kas noteikta sākotnējā izmeklēšanā, par paša audzētajām zivīm kopējais ieguvums pieprasījuma iesniedzējam bija vidējais tiešās subsīdijas apjoms, ko tas saņēma PIP laikā. Attiecībā uz iegādātajām zivīm ieguvums tika aprēķināts, pamatojoties uz kopējām subsīdijām, ko piešķīrušas Turcijas iestādes, un dalīts ar kopējo foreļu ražošanas apjomu Turcijā. Aprēķinot ieguvumu, *ad valorem* subsīdijas likme bija 1,44 %.

(35) Pēc informācijas izpaušanas pieprasījuma iesniedzējs apgalvoja, ka atbalsta shēma "labai audzēšanas praksei" tika izbeigta 2019. gadā un ka tādējādi Komisijai tā nebūtu jāņem vērā, aprēķinot netiešo subsīdiju. Pieprasījuma iesniedzējs arī norādīja, ka pārvaldības maksa, kas jāatskaita no subsīdijas apjoma, bija nevis 0,2 %, bet gan 2 %.

(36) Komisija pieņēma šos divus apgalvojumus un attiecīgi pārrēķināja subsīdijas likmes. Aprēķinot ieguvumu, jaunā *ad valorem* subsīdijas likme bija 1,42 %.

(37) Pieprasījuma iesniedzējs arī apgalvoja, ka Komisijai esot bijis jāņem vērā tas, ka 2019. gadā mainījās attiecināmības kritēriji. Saskaņā ar jaunajiem nosacījumiem audzētājs var saņemt 0,75 TL/kg par ne vairāk kā 350 tonnām produkcijas. Tādējādi salīdzinājumā ar 2018. gadu maksimālais ieguvums par vienu zivju licenci samazinājās. Komisija uzskatīja, ka aprēķinu pamatā jābūt tikai pārbaudītiem datiem par PIP. Tādēļ tā šo apgalvojumu noraidīja.

(38) Pēc informācijas izpaušanas *DAO* atsaucās arī uz jaunajiem attiecināmības nosacījumiem tiešo subsīdiju saņemšanai 2019. gadā. Saskaņā ar *DAO* datiem 2019. gadā audzētājs, kas saražoja no 250 līdz 350 tonnām, varēja saņemt vairāk subsīdiju nekā 2018. gadā. Tādējādi *DAO* lūdza Komisiju noteikt, vai 2019. gadā pieprasījuma iesniedzējs varēja iegādāties zivis no šiem audzētājiem un tādējādi netieši saņemt vairāk subsīdiju nekā 2018. gadā.

(39) Komisija vispirms atgādināja, ka 2019. gadā maksimālais subsīdijas apjoms par vienu zivjaudzēšanas licenci samazinājās (sk. 37. apsvērumu). Tāpēc audzētāji, kas saražo vairāk nekā 350 tonnas foreļu, saņēma mazāk subsīdiju par vienu zivjaudzēšanas licenci. Ja pieprasījuma iesniedzējs būtu iegādājies zivis no šiem audzētājiem, tas tādējādi būtu saņēmis mazāk subsīdiju nekā 2018. gadā. Otrkārt, tāpat kā PIP netiešo subsīdiju aprēķins bija jābalsta uz vidējo subsīdiju par tonnu iepirktu zivju. Šāds vidējais rādītājs nevarēja atspoguļot katra tā atsevišķā audzētāja situāciju, no kura pieprasījuma iesniedzējs iegādājās zivis. Tādēļ Komisija apgalvojumu noraidīja.

3.3.2. *Atbalsts foreļu audzēšanai inkubatorijos, kas aizsargāti no slimībām*

(40) Turcijas iestādes 2018. gadā ieviesa jaunu atbalsta shēmu foreļu audzēšanai inkubatorijos, kas aizsargāti no slimībām. Sākotnējā izmeklēšanā šī jaunā shēma netika apskatīta. Atbalsta nosacījumi un summas tika precizētas 2018. gada dekrētā un paziņojumā Nr. 2018/24 (sk. 30. apsvērumu).

(41) Ja uzņēmums vadīja foreļu audzētavu, kura atbilst konkrētiem drošības kritērijiem, tas varēja saņemt subsīdiju 60 TL/gab., bet kopumā ne vairāk kā 10 000/gab. (maksimālais saņemamais subsīdijas apjoms bija 600 000 TL gadā).

(42) Komisija uzskatīja, ka atbalsts (tiešas dotācijas veidā) ir subsīdijas foreļu ražošanai, kuras ir līdzīgas tiešajām subsīdijām, proti, finansiāls ieguldījums, kas piešķir ieguvumu saskaņā ar pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punktu un 3. panta 2. punktu. Tā kā atbalsts tika piešķirts foreļu ražotājiem, Komisija secināja, ka shēma ir īpaša pamatregulas 4. panta 2. punkta a) apakšpunkta nozīmē. Ieguvums bija tiešas dotācijas foreļu ražotājiem, kuri izpilda attiecināmības kritērijus.

(43) Tādējādi tā secināja, ka atbalstu var uzskatīt par kompensējamu subsīdiju.

([11]) Vienā no reģioniem pieprasījuma iesniedzējs audzēja foreles, kuru svars pārsniedz 1,2 kg (ražojums, uz ko izmeklēšana neattiecas), un neizmantoja audzētavu tādu foreļu audzēšanai, kuras ietilpst attiecīgā ražojuma klāstā. Tāpēc tas saņēma subsīdijas divos no 3 atbilstīgajiem reģioniem.

([12]) Maksimālie apjomi tika ieviesti ar 2017. gadā pieņemtajiem tiesību aktiem.

(44) Pārbaudes apmeklējuma laikā uzņēmuma ražošanas vadītājs minēja, ka uzņēmums ir veicis ieguldījumus un veiks turpmākus ieguldījumus iekārtās, lai turpmākajos gados iegūtu tiesības uz subsīdiju. Tomēr uzņēmuma izpilddirektors un juridiskie pārstāvji atspēkoja šo informāciju, apgalvojot, ka šāds lēmums ir jāapstiprina valdes locekļiem un jebkurā gadījumā nav paredzēts.

(45) Ņemot vērā ražošanas vadītāja skaidro un nepārprotamo informāciju par iepriekš veiktajiem ieguldījumu pasākumiem un uzņēmuma pārstāvju pretrunīgos paziņojumus pārbaudes apmeklējuma laikā, Komisija uzskatīja par iespējamu, ka uzņēmums nākotnē varētu gūt labumu no shēmas, un aprēķināja maksimālo ieguvumu, kurš izteikts kā *ad valorem* subsīdijas likme 0,72 % apmērā. Tā paziņoja personām par savu nodomu vispārējā informācijas izpaušanas dokumentā.

(46) Pēc informācijas izpaušanas Turcijas iestādes un pieprasījuma iesniedzējs iebilda pret informācijas izpaušanas dokumentā pausto Komisijas nodomu kompensēt shēmu. Tika apgalvots, ka pieprasījuma iesniedzējs nekvalificējās shēmai un nebija iesniedzis pieteikumu valdībai attiecībā uz šo shēmu. Valdība ne 2018., ne 2019. gadā saskaņā ar shēmu arī neveica nekādus maksājumus pieprasījuma iesniedzējam. Turcijas valdība tāpat norādīja, ka shēmas ilgums jebkurā gadījumā nepārsniedz trīs gadus.

(47) Pieprasījuma iesniedzējs 2020. gada 23. martā arī iesniedza oficiālu vēstuli, lai atspēkotu Komisijas šaubas par to, vai tas nākotnē varētu saņemt ieguvumu no kādas subsīdijas saskaņā ar šo shēmu. Pieprasījuma iesniedzējs apņēmās neveikt nekādus ieguldījumus līdz 2025. gadam, lai atbilstu shēmas attiecināmības kritērijiem. Turklāt, ja ieguldījums tiks veikts 2025. gadā vai pēc tam, neviens *Kiliç Group* saistītais uzņēmums neiesniegs pieteikumu šai shēmai.

(48) Pēc tam, kad pieprasījuma iesniedzējs bija iesniedzis vēstuli, *DAO* apgalvoja, ka šī vēstule ir pašsaprotams pierādījums, kas Komisijai nebūtu jāņem vērā. Tā arī apgalvoja, ka pieprasījuma iesniedzējs nav uzņēmies nekādas saistības attiecībā uz citām subsīdiju shēmām.

(49) Pamatojoties uz iepriekš minētajiem faktiem, Komisija atkārtoti novērtēja, vai ir iespējams, ka pieprasījuma iesniedzējs nākotnē saņems ieguvumu saskaņā ar šo shēmu. Tā ņēma vērā valdības piezīmes, ka pieprasījuma iesniedzējs nav tiesīgs saņemt atbalstu saskaņā ar šo shēmu un PIP vai 2019. gadā nav iesniedzis nevienu pieteikumu. Turklāt tā ņēma vērā uzņēmuma 2020. gada 23. marta vēstuli, ka tas necentīsies iegūt tiesības pretendēt uz atbalstu vismaz līdz 2025. gadam. Attiecībā uz *DAO* argumentu, ka vēstule bija pašsaprotams pierādījums, kas tika saņemts tikai pēc informācijas izpaušanas, Komisija uzskatīja, ka vēstule tika iesniegta ar informācijas izpaušanu, t. i., savlaicīgi, īstenojot pieprasījuma iesniedzēja tiesības, un tādējādi tās būtību nevar neņemt vērā. Turklāt Komisijai ir pienākums rūpīgi izvērtēt visas saņemtās piezīmes, pretējā gadījumā tiktu apdraudēts informācijas izpaušanas mērķis. Vēstule ir pieprasījuma iesniedzēja stingra apņemšanās un attiecas uz novērtējumu par varbūtību saņemt kompensējošu ieguvumu saskaņā ar šo shēmu nākotnē. Tāpēc tam, ka vēstulē nav minētas citas subsīdiju shēmas, nav nozīmes. Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija nolēma šo shēmu nekompensēt.

(50) Pēc papildu informācijas izpaušanas *DAO* atkārtoja, ka Komisijai ir pienākums ņemt vērā faktorus, kas attiecas uz laikposmu pēc izmeklēšanas perioda, un ka Komisijai būtu bijis jāapstiprina savs sākotnējais novērtējums, iekļaujot atbalstu aprēķinā. *DAO* īpaši iebilda pret Komisijas lēmumu uzskatīt pieprasījuma iesniedzēja vēstuli par uzticamu pierādījumu. *DAO* apgalvoja, ka valdes lēmums nav saistošs un to var mainīt jebkurā laikā. *DAO* uzskatīja, ka tādējādi ir pārkāpts tiesību pamatprincips, saskaņā ar kuru uzņēmumam nav atļauts radīt pierādījumus par labu pašam, pretēji informācijai, kas iegūta iepriekš veikta ieguldījumu pasākuma pārbaudes apmeklējumā.

(51) Komisija uzskatīja, ka lēmums nekompensēt shēmu nebija balstīts tikai uz pieprasījuma iesniedzēja saistību vēstuli, bet arī uz citiem faktiskiem pierādījumiem, piemēram, valdības sniegto informāciju, ka pieprasījuma iesniedzējs nepieteicās atbalsta saņemšanai un nav tiesīgs saņemt atbalstu saskaņā ar šo shēmu. Komisija atkārtoja, ka tai ir pienākums izvērtēt visu informāciju un pierādījumus, kas saņemti pēc informācijas izpaušanas, un šajā kontekstā fakts, ka pieprasījuma iesniedzējs uzņēmās saistības konkrētajā nolūkā, nebija izšķirošs, izvērtējot iespējamību, ka pieprasījuma iesniedzējs nākotnē gūs labumu no shēmas. Tā arī atgādināja – nav apstrīdēts tas, ka pieprasījuma iesniedzējs netika veicis visus nepieciešamos ieguldījumus, lai varētu pretendēt uz atbalstu saskaņā ar šo shēmu. Tādēļ Komisija apgalvojumu noraidīja.

(52) Visbeidzot, tā kā jautājums par atbalsta par foreļu audzēšanu inkubatorijos, kas aizsargāti no slimībām, kompensēšanu ir kļuvis nebūtisks, Komisija neiztirzāja *DAO* piezīmes par turpmāku ieguvumu no šīs shēmas pareizu aprēķināšanu.

3.3.3. *Subsidēti aizdevumi*

(53) PIP laikā pieprasījuma iesniedzējs saņēma sešus preferenciālus aizdevumus apgrozāmā kapitāla finansēšanai. Aizdevumus piešķīra Turcijas Republikas Lauksaimniecības banka (*Türkiye Cumhurriyetti Ziraat bankasi* jeb "*Ziraat Bankasi*") konkrēti saistībā ar lauksaimniecisko ražošanu un *Türk Eximbank* ([13]) saistībā ar eksporta darbībām. Atbilstīgi sākotnējās izmeklēšanas konstatējumiem ([14]) un tā kā netika sniegti pierādījumi, ka situācija būtu mainījusies, Komisija konstatēja, ka abas bankas īsteno valsts politiku un ir publiskas iestādes pamatregulas nozīmē.

(54) Attiecīgais juridiskais pamats bija Dekrēts Nr. 2018/11188 (*Ziraat Bank* ieguldījums ar zemu procentu likmi un darbības aizdevums lauksaimnieciskai ražošanai) un *Türk Eximbank* pārdiskontēšanas programma ([15]).

(55) Pieteikuma iesniedzēja ieguvums bija zemākas procentu likmes nekā tās, kas parasti pieejamas tirgū. Komisija attiecināja ieguvumu, kas saistīts ar pārdiskontēšanas programmu, uz eksporta pārdošanu, savukārt pārējie subsidētie aizdevumi visai grupas ražošanai tika attiecināti uz kopējo pārdošanas apjomu. Kopējais ieguvums no šiem sešiem aizdevumiem bija *ad valorem* subsīdijas likme 0,15 % apmērā.

(56) Pēc informācijas izpaušanas pieprasījuma iesniedzējs apgalvoja, ka par vienu no apstrīdētajiem aizdevumiem tam bija jāmaksā komisijas maksa, kamēr standarta aizdevums bija bez komisijas maksas. Tas norādīja, ka Komisijai ieguvums bija attiecīgi jāsamazina. Komisija konstatēja, ka, lai salīdzinājums būtu taisnīgs, attiecībā uz faktisko aizdevumu un standarta aizdevumu bija jāveic tikai procentu likmju salīdzinājums, neņemot vērā nekādas citas banku izmaksas. Tādēļ Komisija apgalvojumu noraidīja.

(57) Turklāt pieprasījuma iesniedzējs norādīja, ka Komisija izmantojusi vienu un to pašu standartu, lai noteiktu ieguvumu diviem no kompensētajiem aizdevumiem, kas piešķirti dažādos periodos. Turklāt tas apgalvoja, ka procentu likme vienam no apstrīdētajiem aizdevumiem tika noteikta reizi mēnesī (nevis reizi gadā) un līdz ar to pieprasījuma iesniedzēja procentu likme tika noteikta atbilstoši tirgus likmei. Komisija pieņēma abus apgalvojumus. Rezultātā šiem aizdevumiem tika noteikta jauna *ad valorem* subsīdijas likme 0,13 % apmērā.

3.4. **Jaunas kompensācijas likmes pieprasījuma iesniedzējam**

(58) Kopējais pieprasījuma iesniedzēja ieguvums bija *ad valorem* subsīdijas likme 1,55 % apmērā.

Tieša subsīdija	1,42 %
Subsidēti aizdevumi	0,13 %
Kopā	**1,55 %**

(59) Iepriekš minētie secinājumi attiecas uz pieprasījuma iesniedzēja konkrēto situāciju un tādējādi neietekmē sākotnējās regulas pielikumā uzskaitīto uzņēmumu subsīdiju likmju līmeni.

(60) Pēc informācijas izpaušanas un papildu informācijas izpaušanas Turcijas iestādes apgalvoja, ka Komisijai vajadzējis pārrēķināt subsīdijas likmi "visiem pārējiem uzņēmumiem". Komisija noraidīja šo apgalvojumu. Tā atkārtoja, ka daļējā starpposma pārskatīšana un tās konstatējumi par ievērojamu subsīdijas līmeņa samazinājumu attiecās tikai uz pieprasījuma iesniedzēju. Komisija arī atgādināja, ka konstatējumi attiecībā uz visiem pārējiem Turcijas foreļu ražotājiem palika nemainīgi. Šajā sakarā Komisija arī norādīja – kā norādīts paziņojumā par procedūras sākšanu (5. punkts), ja kāda ieinteresētā persona uzskata, ka ir pamatota tai piemērojamo pasākumu pārskatīšana, minētā persona var pieprasīt pārskatīšanu saskaņā ar antisubsidēšanas pamatregulas 19. pantu.

([13]) Programmu var īstenot tieši *Türk Eximbank* vai ar privātu banku iesaisti.

([14]) Sk. Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1195/2014 67. un 69. apsvērumu.

([15]) Sīkāka informācija ir sniegta īstenošanas principos un apkārtrakstā par eksporta un valūtas maiņas peļņas pakalpojumu pārdiskontēšanas kredītiem (pārdiskontēšanas programma).

(61) Pēc informācijas izpaušanas Turcijas iestādes apgalvoja – ja Komisija neņemtu vērā ieguvumu saskaņā ar "Atbalstu foreļu audzēšanai inkubatorijos, kas aizsargāti no slimībām", kopējā *ad valorem* subsīdijas likme būtu *de minimis*. Tā atkārtoja šo apgalvojumu pēc papildu informācijas izpaušanas. Komisija atgādināja, ka *de minimis* slieksnis ir 1 %, bet jaunattīstības valstīm tas ir 2 %. Tā arī atgādināja, ka 14. panta 5. punkta piemērošanas nolūkiem valsts ir uzskatāma par jaunattīstības valsti, ja tā ir ietverta II pielikumā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 978/2012 (2012. gada 25. oktobris) par vispārējo tarifa preferenču sistēmas piemērošanu un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 732/2008 (OV L 303, 31.10.2012., 1. lpp.) ([16]). Tā kā Turcija nav iekļauta atbilstīgo valstu sarakstā saskaņā ar minēto regulu, Komisija noraidīja šo apgalvojumu.

3.5. **Būtiskas apstākļu izmaiņas un tiesību aktu grozījumu ilglaicīgums**

(62) Iepriekš minētie konstatējumi par pieprasījuma iesniedzēja konkrēto situāciju apstiprināja Īstenošanas regulā (ES) 2018/823 izdarītos konstatējumus, kas apkopoti iepriekš 24.–29. apsvērumā. Lai gan iepriekš minētajā regulā tika novērtēta vispārējā situācija attiecībā uz visiem foreļu ražotājiem Turcijā (t. i., vidējā foreļu ražotāja situācija), tajā arī tika konstatēts, ka pēc tiesību aktu grozījumiem 2016. gadā daži foreļu ražotāji saņēma ievērojami mazākas subsīdijas (Īstenošanas regulas (ES) 2018/823 49. apsvērums).

(63) Komisija secināja, ka tas attiecas arī uz pieprasījuma iesniedzēju. Pirmkārt, tā konstatēja, ka no jauna aprēķinātā *ad valorem* subsīdijas likme 1,55 % apmērā nozīmēja ievērojamu samazinājumu salīdzinājumā ar sākotnējā izmeklēšanā noteikto likmi 9,5 % apmērā.

(64) Otrkārt, pieprasījuma iesniedzējs nevarēja gūt labumu no daudzām citām subsīdiju shēmām, lai pilnībā kompensētu tiešās subsīdijas samazinājumu ([17]).

(65) Turklāt tiesību aktu grozījumi, kuru rezultātā samazinājās zivjaudzētavu skaits, tika ieviesti 2016. gadā un palika spēkā PIP (2018. gadā) un 2019. gadā ([18]), t. i., jau 4 gadus. Turcijas valdība nav paziņojusi Komisijai par plāniem atjaunot pirms 2016. gada esošos attiecināmības kritērijus. Tāpēc Komisija uzskatīja, ka izmaiņas kopš 2016. gada ir ilglaicīgas izmaiņas pamatregulas 19. panta 4. punkta nozīmē.

(66) Pēc informācijas izpaušanas un papildu informācijas izpaušanas *DAO* apstrīdēja Komisijas konstatējumu, ka pieprasījuma iesniedzēja saņemto subsīdiju samazinājums ir ilglaicīgs. Tā uzskatīja, ka Komisijai vajadzēja novērtēt ilglaicīgumu attiecībā uz subsidēšanas sistēmu kopumā un nevajadzēja koncentrēties tikai uz 2016. gada izmaiņām vienā no subsīdiju shēmām. Turklāt *DAO* apgalvoja, ka pēc 2016. gada Turcijas iestādes turpināja ieviest jaunas subsīdiju shēmas, lai kompensētu subsidēšanas samazinājumu 2016. gada grozījumu dēļ, proti, subsīdijas ražošanai slēgtā sistēmā, subsīdijas par forelēm, kas sver vairāk nekā 1 kg, subsīdijas par labu audzēšanas praksi un subsīdijas zivju marķēšanai. *DAO* arī apgalvoja, ka Komisija savā aprēķinā nav ņēmusi vērā jaunos attiecināmības nosacījumus shēmai "Atbalsts foreļu audzēšanai inkubatorijos, kas aizsargāti no slimībām" un maksimālā saņemamā atbalsta apjoma palielinājumu 2019. gadā. Turklāt *DAO* uzskatīja, ka jebkādi jauni pieprasījuma iesniedzēja ieguldījumi, lai varētu saņemt atbalstu, tiks veikti ar subsidētu valdības aizdevumu.

(67) Kā paskaidrots iepriekš, Komisija novērtēja ne tikai 2016. gada tiesību aktu grozījumu ietekmi uz pieprasījuma iesniedzēju, bet arī visas jaunās subsīdiju shēmas, no kā pieprasījuma iesniedzējs varēja gūt labumu PIP un pēc tam. Tā konstatēja, ka pieprasījuma iesniedzējs nebija tiesīgs saņemt subsīdijas par ražošanu slēgtā sistēmā, jo tā foreļu ražošana atrodas ūdenstilpnēs aiz dambjiem, nevis slēgtā sistēmā, kas atbilstu attiecināmības prasībām. Komisija arī konstatēja, ka subsīdijas zivju marķēšanai un labai audzēšanas praksei tika pārtrauktas attiecīgi 2018. un 2019. gadā. Turklāt Komisija konstatēja un pārbaudīja, ka subsīdija par forelēm, kas sver vairāk nekā 1 kg, tika piemērota par forelēm, kuras sver vairāk nekā 1,2 kg, t. i., forelēm, kas neatbilst attiecīgā ražojuma definīcijai.

([16]) Komisijas Īstenošanas lēmums 2014/918/ES (2014. gada 16. decembris), ar kuru izbeidz antisubsidēšanas procedūru attiecībā uz Ķīnas Tautas Republikas, Indijas un Vjetnamas izcelsmes poliestera štāpeļšķiedru importu (OV L 360, 17.12.2014., 65. lpp.), 76. apsvērums, 3. zemsvītras piezīme.

([17]) Kā paskaidrots 32.–41. apsvērumā, ieguvums no atbalsta foreļu audzēšanai inkubatorijos, kas aizsargāti no slimībām, un no subsidētiem aizdevumiem palielināja subsīdijas likmi *Kiliç Group* tikai par 0,72 % un tādējādi nekompensēja tiešo subsīdiju samazinājumu.

([18]) 2019. gadā maksimālais subsīdiju apjoms vienai licencei bija 0,75 TL/kg, maksimālajam daudzumam nepārsniedzot 350 000 kg. Salīdzinājumā ar 2018. gadu tas nozīmē, ka kopumā ir samazinājusies maksimālā summa, ko var saņemt par vienu licenci.

Visbeidzot, kā paskaidrots 40. līdz 52. apsvērumā, pieprasījuma iesniedzējs PIP laikā nesaņēma atbalstu par audzēšanu inkubatorijos, kas aizsargāti no slimībām, un pieprasījuma iesniedzējs visticamāk šādu atbalstu nesaņems līdz 2025. gadam. Ņemot vērā 46. un 47. apsvērumā izklāstīto jaunās informācijas novērtējumu, Komisija secināja, ka pieprasījuma iesniedzējs nākotnē nesaņems subsīdijas no shēmas "Atbalsts foreļu audzēšanai inkubatorijos, kas aizsargāti no slimībām".

(68) Komisija arī uzskatīja, ka apgalvojums, ka pieprasījuma iesniedzējs finansēs jaunu aprīkojumu ar subsidētu aizdevumu, ir balstīts uz iespējamību, nevis konkrētiem pierādījumiem. Tādēļ Komisija šo apgalvojumu noraidīja.

(69) Pamatojoties uz iepriekš minēto, Komisija uzskatīja, ka saskaņā ar pamatregulas 19. panta 4. punktu un iepriekš minētajiem konstatējumiem apstākļi attiecībā uz subsidēšanu ir būtiski mainījušies un tiešo subsīdiju samazinājums ir ilglaicīgs, ciktāl tas skar pieprasījuma iesniedzēju.

3.6. **Secinājums**

(70) No iepriekš minētā izriet, ka kompensācijas maksājums pieprasījuma iesniedzējam būtu jāgroza, kā noteikts 3.4. iedaļā.

(71) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar atzinumu, ko sniegusi komiteja, kura izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/1036 15. panta 1. punktu ([19]),

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Īstenošanas regulas (ES) 2015/309 1. panta 2. punktu attiecībā uz pieprasījuma iesniedzēju groza šādi:

Uzņēmums	Kompensācijas maksājums	*TARIC* papildu kods
BAFA Su Ürünleri Yavru Üretim Merkezi Sanayi Ticaret AŞ	1,5 %	B965

2. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2020. gada 15. maijā

Komisijas vārdā –
Priekšsēdētāja
Ursula VON DER LEYEN

([19]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1036 (2016. gada 8. jūnijs) par aizsardzību pret subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis (OV L 176, 30.6.2016., 21. lpp.).